

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković



Blato • 9. lipnja 2021. • br. 2 • god. XV.

Cijena 10 kn



ISSN 1846-6400

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Sadržaj



- 3 Riječ urednice

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Adelina Franov

- 4 Misije Družbe Kćeri Milosrđa u Čileu

s. M. Onoria J. Paredes

- 8 »Neka se svijet otvori Kubi i neka se Kuba otvori svijetu«

s. M. Alejandrina Ayala

- 12 Zajednica »Dom milosrđa Marije Petković«

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

- 16 Sve za tebe, Kralju srca moga!

- 19 U boli i vapaju duše

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa

s. M. Emila Špoljarić

- 20 Misije s narodom u Potirni na otoku Korčuli 1926. godine

Godina sv. Josipa...

s. M. Zrinka Vuković

- 23 Očevi koraci – dragocjenost dara očinstva

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Juliana Beretić

- 24 Dar i uzdarje – slika svetih zaštitnika blatske župe

s. M. Jelena Krilić

- 26 Duhovna obnova za djevojke

s. M. Kristina Injić

- 29 Svetište

Vanja Turkalj

- 30 »Deveti« u Ivanić-Gradu

- 32 Proslava blagdana i spomendana bl. Marije Propetoga, 9. srpnja 2021.

Kutak za najmlađe...

- 34 Križaljka – Misije

Marija Propetoga u misijama

- 35 Zaklada »Blažena Marija Petković«



Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

*s. M. Juliana Beretić,
glavna i odgovorna urednica*

Navješćivanje Božje riječi temeljno je poslanje Crkve. Tu je zadaću Isus Krist ostavio svojim učenicima: »Podjite dakle i učinite mojim učenicima sve narode« (Mt 28,19). »Podjite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju« (Mk 16,15). Taj nalog, preko apostola, baštine svi Kristovi učenici, svi članovi njegove Crkve, svi koji su kršteni u ime Presvetoga Trojstva.

Nakon što je u svojoj četrnaestoj godini s Isusom sklopila, kako sama kaže, »vječni zavjet ljubavi i djevičanstva«, mlada Marija Petković moli da joj Isus dadne da radi za njegovu ljubav:

»I u taj čas se u duhu prenijela, prema svojoj želji, na više mjesta u daljinu i vidjela sebe gdje drugima govori o Isusu i njegovoj ljubavi. I taj čas je željela da ide po svijetu i uči ljude, osobito neznane i malene, ljubav Kristovu.«¹

Slično kazuje na drugom mjestu:

»Kad sam bila još djevojčica, nakon svete pričesti Gospodin me je u duhu prenio na neka polja gdje je bilo sakupljeno veliko mnoštvo naroda i ja sam im pripovijedala o Bogu i njegovoj ljubavi. Pri tome sam mislila: ‘Što ću ja jadna sama učiniti ako pripovijedam na jednom mjestu, a ne mogu biti na drugom?’ Zato mi je, kako sada razumijem, Gospodin dao po ovoj družbi tolike sestre da one pripovijedaju po raznim mjestima. Zato neka bude blagoslovljen i hvaljen uvijek što se poslužio malenima da širi svoju slavu i radi preko svojih službenica za spasenje duša!«²

U svjetlu tako zanosne ljubavi Majke Marije Propetoga za misije lako je razumjeti da je na samom početku Družbe brzo i spremno odgovorila na poziv fra Leonarda Ruskovića iz Argentine da pošalje svoje sestre u misije. I na sestre je prenijela tu ljubav za misije, tako da je od 1936. do 1940. godine u Južnu Ameriku otputovalo pet skupina sestara. Ove se godine napunja 85 godina našega misionarskoga rada u tom plodnom vinogradu Božjem. U toj prigodi predstavljamo dvije sestre Hrvatice koje djeluju u Čileu i družbine dvije najmlađe misije, onu na Kubi od 2014. i u Kongu od 2019. godine.

S bl. Marijom Propetoga molimo da sav rad naših milih sestara misionarki bude na veću slavu Božju i za spasenje duša.³

¹ Marija Propetog Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, prir. Mladen Parlov, Split, 2004, 49.

² *Isto*, 205-206.

³ Usp. *isto*, 206.



s. M. Adelina Franov,
misionarka u Čileu

Prva je redovnička zajednica Družbe Kćeri Milosrđa u Čileu otvorena u Castru, 20. veljače 1949. Ustanovila ju je bl. Marija Propetoga. Dolaskom naših sestara misionarki na prostore uz Pacifički ocean, na jug čileanskoga arhipelaga, u Chiloé, započelo je razdoblje u kojem su sestre svojim radom dale velik doprinos vjerskom i kulturnom razvoju ovoga naroda. Kao svako Božje djelo, Družba se je razvijala i do danas sestre oduševljeno nastavljaju svoj apostolat prema misijskom poslanju i smjernicama Katoličke crkve i naše družbe. Od sedam zajednica koje su bile otvorene u Čileu četiri su zbog raznih razloga morale biti zatvorene, a danas naša družba misijski djeluje u tri preostale zajednice. Pretežno se bavimo odgojno-obrazovnim radom djece i mlađih, a preko njih nastojimo širiti vjerski i društveni odgoj i u njihovim obiteljima. Sudjelujemo u župnom apostolatu i misijama.

1. Filijala Bezgrešnog Srca Marijina, Castro – Chiloé

Potaknuta apostolatskim žarom naša Majka utemjiteljica Marija Propetoga tražila je načina da i u udaljenim mjestima čini djela milosrđa među siromašnima. Nije se obazirala na potekoće na koje je nailazila, ni na velike žrtve koje je trebalo podnijeti, samo ako je u nekom pothvatu prepoznala volju Božju. Od biskupa iz

Misije Družbe Kćeri Milosrđa u Čileu



Ancuda, mons. Candide Roda, primila je 1948. godine molbu za otvorene misijske zajednice u Castru, na krajnjem jugu Čilea, i s radošću ju je prihvatile. Sestre i nadalje djeluju u sljedećim oblicima rada:

Odgojno-obrazovani apostolat – do 1968. godine sestre su vodile privatnu osnovnu školu, a danas još drže internat za djevojčice koje dolaze s obližnjih otoka i pohađaju srednju školu u Castru.

Apostolat zdravstva – sestre pohađaju bolesne i nemoćne po obiteljima, u bolnici i u staračkom domu i nastoje im pružiti duhovnu i materijalnu pomoć.

Apostolat zatvorenika – sestre posjećuju zatvorenike u Castru i duhovno im pomažu tako da ih okupljaju na molitvu, čitanje Svetog pisma i pripravu za sakramente. Brinu se i za njihove materijalne potrebe.

Župni vjeroučitelj – s braćom franjevcima sudjeluju u pripravi vjeroučitelja i animatora, kao i u katehizaciji i u pučkim misijama na obližnjim otocima.

2. Filijala Betanija u San Enrique – Chimbarongo

Nakon osnutka u Castru, naša se Majka utemeljiteljica 14. ožujka 1949. susrela s biskupom iz Puerto Montta mons. Ramonom Munita Eyzaguirre, koji joj je, videći njezinu misjonarsku i apostolsku revnost, ponudio osnutak kuće u San Enrique – Chimbarongu. Zemljište od 15 hektara i poveća kuća njegove obitelji, pripadala je njegovu ujaku kanoniku mons. Enriqueu Eyzaguirre Alcaldeu. Obojica su željeli da se na njihovu posjedu otvori osnovna škola za djecu, i da sestre osnuju prvu pomoć bolesnicima i sudjeluju u župnim pastoralnim djelatnostima. Majka Marija Propetoga je prihvatala ponudu, jer je bila uvjerenja da su njezine sestre, prema karizmi i misijskom poslanju Družbe, pozvane da preuzmu ponuđene pastoralne djelatnosti i to u mjestu gdje su većina stanovnika bili zakupnici zemljista ili nadničari u imućnih veleposjednika. Uvidjela je tolike duhovne i materijalne potrebe stanovnika toga kraja i s velikom ljubavlju započela ovo djelo Božjega milosrđa, a sestre ga i danas nastavljaju i prilagođavaju se novim potrebama suvremenog čovjeka i društva. Puno godina se radilo i na ljudskoj i duhovnoj promidžbi žena u radio-nicama za žene. U prvom je redu bila evangelizacija i katehizacija, tj. temeljiti kršćanski odgoj i usmjerenje za dobro vodstvo obitelji. Predavali su se tečajevi krojenja, šivanja, vezenja, pletenja i drugih praktičnih ručnih radova.



le – Peru i kuća za početni i trajni odgoj sestara i redovničkih pripravnica. Apostolatski rad sestara pratio je poseban Božji blagoslov. Ubrzo se je oblikovala mala vjerska zajednica koja je sa sestrama sudjelovala u razvoju vjerskoga i kulturnoga života ove nove odgojne i župne zajednice. Školska je ustanova osnovala i Centar za roditelje, a za poticanje vjerskoga života organizirana je molitvena skupina iz koje je poslijepoznatno osnovana župna zajednica ovoga područja, a koja je vrlo brojna.

Osnovna škola »Mater Purissima« priznata je od Ministarstva prosvjete i službeno otvorena 2. travnja 1962. Na tom su području živjeli uglavnom tvornički radnici i poljoprivredni nadničari. Za budući razvitak toga kraja osmisljavali su se dobri društveni projekti jer su okolina zemljista kupovali industrijski predstavnici za izgradnju naselja svojih radnika i namještenenika. Postupno je rastao broj stanovnika tako da je naša školska ustanova postala važno kulturno i vjersko središte ovoga mjesta. Ove godine, 2021., našu gimnaziju pohađa 950 učenica, a u njoj uz naše tri sestre radi 50 nastavnika i 26 djelatnika kao pomoćnoga osoblja.

Odgoj i obrazovanje djece i mlađih, glavna je i osobita djelatnost koju sestre obavljaju od osnutka ove filijale do danas. Nastoje da

3. Filijala Gospe Karmelske u Maipú

Na blagdan Krista Kralja 1961. godine u Maipú, predgrađu Santiaga, osnovana je naša redovnička zajednica Gospe Karmelske, koja je postala središte Provincije Imena Marijina, Čile.

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...



sav naš odgoj bude prožet kršćanskim, evanđeoskim vrednotama prema smjernicama Katoličke crkve, kao i izvornom družbinom karizmom, a to je svjedočenje milosrdne ljubavi Očeve. Uz ovu glavnu djelatnost većina sestara izravno se posvećuje vodstvu raznih pastoralnih skupina, kao što je pastoral odgojne zajednice »Mater Purissima«, za učenice, nastavnički zbor, pomoćno osoblje, roditelje i skrbnike. Tu je i priprava za sakramente krštenja, prve pričestti i potvrde, a u posebnim slučajevima i sakrament vjenčanja. U pastoralu zdravstvene i socijalne skrbi sestre i suradnici posjećuju bolesnike u njihovim kućama i u staračkim domovima i brinu se za njihov sakramentalni život, a pomažu i siromašnjim obiteljima.

Naša odgojna zajednica otvorena



je ne samo učenicama i njihovim obiteljima nego i drugim potrebama župe i društva; omogućuju se prostori za razne župne sastanke i svečanosti: liturgijska slavlja, sastanci za vjerouau i duhovne obnove, promocije drugih školskih ustanova i drugo.

Centar za roditelje i skrbnike – dobrovoljna je udruga roditelja koji svojim doprinosom sudjeluju u projektima i djelatnostima školske zajednice. Službeno je osnovana 7. studenog 1963. Otad su se uspješno ostvarili mnogi pothvati, kao što su novčani doprinosi za gradnju srednje škole, sportske dvorane, knjižnice i drugih školskih odjela, prikupljanje namještaja za školu i dječju blagovaonu, knjiga za knjižnicu, materijala za laboratorij.

Radio »Mater Purissima« – »Slijedim tvoje tragove, Gospodine« – na prijedlog koordinatorice s. M. Paule Ortiz naša je pastoralna skupina »Mater Purissima« u ožujku 2020. godine, kada su se pojavile prve poteškoće uzrokovane pandemijom koronavirusa i COVID-19, organizirala radijski program »Slijedim tvoje tragove, Gospodine« (*Sigo tus huellas, Señor*) koji se prenosio na Facebooku. Program su čitavu godinu pripremali naši suradnici Julio Belmar, koordinator pastoralra roditelja i skrbnika naše srednje škole i njegova supruga Maricel Morales, nastavnica u našoj školi. Svoj rad su ovako opisali:

»Program započinjemo molitvom kojom se utječemo u zagovor bl. Marije Propetoga. Surađujemo sa stručnjacima iz raznih područja koji govore o vjerskom odgoju, osobito o karizmi milosrđa i duhovnosti bl. Marije Propetoga i njezinu djelovanju. Uz duhovne sadržaje obrađujemo i druge teme kao što su one o zdravlju, psihologiji, pedijatriji i drugim praktičnim temama važnima za osobni i obiteljski život. Tako nastojimo pu-



žiti cjelovit odgoj obiteljima i ponuditi im smjernice i sredstva koja im mogu pomoći u teškim danima pandemije. Po zagovoru bl. Marije Propetoga molimo Gospodina da nas u svjetlu franjevačke karizme i blaže ničine karizme milosrđa prati, snaži i poučava u tome kako ćemo zajednički svladati ovu kušnju pandemije. Na kraju zahvaljujemo Gospodinu za sva primljena dobročinstva, osobito za bratsku ljubav kojom smo osnažili karizmu milosrdne ljubavi prema bližnjemu.«

Djelo Božjega milosrđa koje je bl. Marija Propetoga u svom srcu osjetila, a koje mi danas živimo po njezinu primjeru, zbog raznih okolnosti u koje je čovječanstvo uronjeno, dobilo je nove načine življenja franjevačke karizme u duhu milosrđa. Vjerujemo da bi i blaženica u svojoj milosrdnoj ljubavi prešla preko svih zapreka i koristila se suvremenim sredstvima komuniciranja, kao što je internet, samo da dode do mnogih obitelji koje su povezane s našom školom i drugim ustanovama, da im u vjeri i ljubavi pruži pomoć i utjehu koja im je potrebna.

Mnoge stranice o radu Družbe Kćeri Milosrđa na evangelizaciji i kulturnom napretku u Južnoj Americi nisu ispisane ni perom ni modernom tehnologijom, ali smo uvjerene da su poznate Gospodinu koji ih je oplodio vidljivim napretkom i razvojem naroda za kojega su se

naše sestre žrtvovalle i zdušno radile na njegovu vjerskom i kulturnom napretku. Vrijedno je spomenuti da je 48 sestara Hrvatica radilo na južnoameričkom tlu, a od toga je 15 sestara djelovalo u Čileu. Kao nekad tako smo i sad pozvane da sudjelujemo u misijskom poslanju Katoličke crkve prema smjernicama naše Majke uteviljiteljice Marije Propetoga koja nas poukom iz Caserosa od 8. lipnja 1945. potiče:

»Ne zaboravite pouke i male opomene, koje vam dajem, jer je potrebno da se izvanske manifestacije pobožnosti svakim danom povećavaju zbog spasenja ovoga naroda koji će malo po malo na ovaj način sve to više upoznati Isusa i po njemu nebeskoga Oca. A kada ove djevojčice budu odrasle, organizirat će one same pobožna društva i bit će čak i misionarke koje će vam pomagati u radu da se sve više širi Kristovo Kraljevstvo, a ovim ćete ga mnogo više zadovoljiti nego cvijećem, svilom i sličnim ornamentima, jer spasiti duše najveće je djelo ljubavi. I tako malo pomalo, sa strpljenjem, urodit će plodom vaš rad, a vi ćete sretne uživati kad видите da je vaša kapela puna svetih obitelji koje je vaš apostolat privukao k Bogu i on će vas blagosloviti, kao i moja duša, u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.«

Sve za Isusa, na slavu nebeskoga Oca!





s. M. Onoria J. Paredes,
misionarka na Kubi

Družbu Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje utemeljila je bl. Marija Propetoga u rodnom mjestu Blatu na otoku Korčuli, 4. listopada 1920., sa svrhom da »poučava, odgaja i spašava duše«,¹ nastala kao proročki odgovor na potrebe onoga vremena, društva i Katoličke crkve u teškim društvenim, političkim i ekonomskim okolnostima na jugu Hrvatske, nakon Prvoga svjetskog rata.

Strast prema Kristu, strast prema čovječanstvu,² misionarska strast pokrenula je one mlade da odgovore djelima milosrđa na razne okolnosti ovoga vremena, da budu živa prisutnost ljubavi i Očeva milosrđa siromašnima, do toga da žive i nastane se među njima (Iv 14,23). Nastojeći utjeloviti Božju Riječ, poslušni volji Očevoj kao i sâm Isus Krist³ i s nepodijele-

»Neka se svijet otvori Kubi i neka se Kuba otvori svijetu«

Misionarska prisutnost Družbe Kćeri Milosrđa u Havani na Kubi*



ljenim i čistim srcem, kakvo su imali Blažena Djevica Marija i sv. Josip, usvojili su razlučivanje duhova kao način života, slušajući pozorno Božju Riječ i svaki plač u bolnim izražavanjima »napačenoga čovječanstva«.⁴ Suosjećanje ih je pokrenulo da budu Crkva u izlasku,⁵ »nova u žaru, nova u svom načinu i nova u svojem izražavanju«.⁶ Tako je rođena naša mila družba.

Danas, stotinu godina nakon toga iskustva utemeljenja naše družbe, slijedimo stope bl. Marije Propetoga, od Europe preko Južne Amerike do Kariba, i prihvaćamo poziv koji nam je uputio sv. Ivan Pavao II. za svoga posjeta Kubi 1998. godine: »Neka se svijet otvori Kubi i neka se Kuba otvori svijetu.«⁷ Naša se družba

* Sa španjolskoga prevela s. M. Lana Pecotić.

¹ Marija Propetoga, *Pouka o značenju imena Družbe Kćeri Milosrđa*, 13. studenog 1942.: »Zbog vašeg imena, cijeli svijet čeka na vas kao na sestre Kćeri Milosrđa koje moraju da poučavaju, odgajaju, spasavaju« i *Pouka o ljubavi prema Družbi*, 18. studenog 1946.

² Ivan Pavao II., *Mensaje del Santo Padre Juan Pablo II a un congreso internacional sobre la vida consagrada*, br. 4, 2004.

³ Marija Propetoga, *Pouka o poslušnosti*, 24. studenog 1946.: »Stoga se može reći da je naš jedini cilj živjeti u svetoj poslušnosti, jednom riječju: izvršiti volju Božju slušajući u životu i smrti kao što je slušao naš Gospodin Isus Krist.«

⁴ Marija Propetoga, *Pouka o djelima milosrđa*, 20. rujna 1948. i *Kapitul o ljubavi*, 15. siječnja 1928.

⁵ Franjo, *Evangelii gaudium*, br. 20-26.

⁶ Ivan Pavao II., *Discurso del Santo Padre Juan Pablo II a la asamblea del CELAM* (09.03.1983); http://www.vatican.va/content/john-paul-ii/es/speeches/1983/march/documents/hf_jp-ii_spe_19830309_assemblea-celam.html (06.02.2021).

⁷ Ivan Pavao II., *Ceremonia di bienvenida*.



otvorila Kubi otvarajući svoju redovničku misionarsku zajednicu 2014. godine u Jaimanitasu, Playa u Havani. Ovaj pothvat omogućilo nam je, kako znakovito, dvoje Hrvata, tadašnji tajnik apostolske nuncijature na Kubi mons. Većeslav Tumir i naša tadašnja vrhovna predstojnica M. Emila Barbarić, a na zahtjev havanskoga nadbiskupa kardinala Jaimea Ortege Alamino, koji je u toj službi bio do travnja 2016. godine. Naša je redovnička zajednica posvećena našoj blaženoj majci utemeljiteljici, čijoj se zaštiti i zagonoru utječemo. Otkad je otvorena pa do kraja 2018. godine bila je pod družbinom vrhovnom upravom, a od siječnja 2019. dekretom sadašnje uprave pripada provinciji Naše Gospe u Asunciónu u Paragvaju.

Jaimanitas u Havani – mjesne okolnosti

Prema povijesnim izvorima Kristofor Kolumbo je, kad je 1492. stigao na obalu Kube, najveći arhipelag na Antilima, s udivljenjem kleknuo na tlo i kazao da je ta zemљa nešto najljepše što je ljudsko oko ikad vidjelo. I doista,

Discurso del Santo Padre. Aeropuerto de La Habana (21.01.1998); http://www.vatican.va/content/john-paul-ii/es/speeches/1998/january/documents/hf_jp-ii_spe_19980121_lahavana-arrival.html (06.02.2021).

Kuba je pravo bogatstvo prirodne, ljudske, kulturne i arhitektonske ljepote, istinsko djelo Božeg Oca. Tako je lijepa da se Havanu smatra jednim od sedam svjetskih čuda. Domoroci su na Kubi većinom bili sakupljači plodova i ribari. Nisu bili vični prisilnom radu koji su im kolonizatori nametnuli, niti su bili otporni na bolesti koje su im donijeli. Sve je to urođilo izumiranjem domorodaca, a Kuba je ponovno naseđena, ali Španjolcima i Afrikancima.

Nadbiskupija Havana obuhvaća provincije Mayabeque, Artemisu i otok Juventud. Jaimanitas je siromašno predgrađe na sjeverozapadu Havane i poznato je kao gradska plaža. Mnogi iz okolnih područja dolaze na plažu da uživaju u prirodi i čistom zraku, da se odmore i bave sportom i drugim oblicima razonode. Njih, ima i onih koji te ljepote iskorištavaju za vlastitu dobit čime se onečišćuje okoliš i ugrožava društveni život prostitucijom, drogom i mnogim drugim lošim djelovanjem.

Kuba, kao i tolike druge zemlje, ima svoja svjetla i svoje sjene, svoje radosti i svoje slabosti. Kao svijetle točke može se uzeti njezin zemljopisni položaj, obrazovanost i društvena osposobljenost njezinih stanovnika, jer ovdje ima mnogo stručnjaka i znanstvenika, osobito doktora znanosti i umjetnika, poduzetnih muškaraca i žena koji se žrtvuju za opće dobro. Postoje i osobe koje cijene svoje obitelji i u njima žive prema Božjem planu, iako je takvih malo. Ima i mladih koji sljede svoje ideale, koji vole učiti,



Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...



trude se, ponizni su, milosrdni i njeguju nadu u bolje sutra. Ima dobrih djevojčica i dječaka, zdravih i jakih, sposobnih za izvanredno učenje i koji su dobro zbrinuti. Ima osoba koje se daju u potpunosti onima kojima treba njihova usluga i koji traže mir i dobro u društvu. Kubanci su općenito jako solidarni, radosni i vedri. Jako su kreativni i među njima ima onih koji se osobito hrabro zalažu u vremenskim nepogodama koje povremeno zahvate zemlju i otok, kao što su cikloni, uragani, tornada i slične pojave.

Velik dio stanovnika ove lijepе zemlje ipak je »patničko čovječanstvo«, a političko vodstvo ne odgovara pravim mjerama na društvene izazove pa je stalno iseljavanje iz Kube još više osiromašilo zemlju i uzrokovalo da je stanovniš-

tvo većinom starije životne dobi. U vjerskom životu prevladavaju afrokubanske religije, a katolika je jako malo. Općenito, novim naraštajima nedostaje odgoj za nadnaravno i zato je otvaranje društva za govor o tomu spor i težak. Djeca i mladi su otvoreni novosti navještaja evanđelja, ali budući da nemaju pratnju i podršku u svojim obiteljima njihov se početni žar brzo gasi. Posebice je zabrinjavajuće povećanje siromaštva. Većina zaposlenih radi u državnim institucijama, a malo je domaće proizvodnje. Uvoze se dobra i usluge iz SAD-a. Plaće su određene Zakonom o radu i nisu dostaune za doličan život, za rast i razvitak pojedinaca i njihovih obitelji. Životni trošak neprestano raste, a to ne prati i dohodak, pa se sve to odražava na kvalitetu hrane, zdravlje, školovanje i druge životne potrebe. Sve to uzrokuje beznađe i nasilje kao posljedicu rastakanja moralnih, kulturnih i društvenih vrednot. Posljedice su strašne. Gradski su dijelovi prenapučeni, a ljudi žive u nesređenim odnosima. U istoj kući živi više naraštaja, u skućenom prostoru, a većina obitelji su disfunkcionalne, roditelji razvedeni, muškarci i žene dezorijentirani i zbumjeni. Odатle se širi prostitucija, a pobačaji su uobičajena praksa. Djeca pate zbog nedostatka prostora u kućama i zato su stalno na ulici i u parku gdje se igraju, sve je više mladih bez idealâ, nemaju volje za dalnjim školovanjem niti teže za većom kulturom, upadaju u razne poroke, ovisnosti, nasilje, kriminal i bolesti.

Odsutnost nadnaravnoga oslobođa prostor kulturi odbacivanja. Posebice se to vidi na mnogim starijim osobama koje su ostale same. Iako im članovi njihovih obitelji koji su iselili šalju pomoć za uzdržavanje, oni prolaze kroz mnoge patnje, osamlijenost, depresiju, kuće im se raspadaju i nemaju volje za život. Cijela Kuba je glasan krik Milosrđu i izazov svima koji su se posvetili poslanju milosrđa.





Misionarske inicijative

Mi, Kćeri Milosrđa iz Jaimanitasa, osnivamo i vodimo udruge katolika volontera koji su posvećeni djelima milosrđa u duhu karizme bl. Marije Propetoga i sv. Franje Asiškoga. Surađujemo s obiteljima i navješćujemo im evanđelje u konkretnim oblicima djelovanja, svjedočeći im kršćanske vrednote i čovjekoljubiv pristup. U našoj redovničkoj zajednici »Blažena Marija Petković« mi sestre živimo, molimo i radimo u zajedništvu s našim suradnicima laicima, osjećajući već sad okus stvarnoga Božjega kraljevstva.

Trenutno se posvećujemo djelima milosrđa i evangelizaciji, tako što primamo obitelji na srete i razgovore i posjećujemo ih u njihovim kućama, karitativno pomažemo bolesnima, starima i potrebnima na razne načine. Posvećujemo se izobrazbi i odgoju pastoralnih djelatnika i udruzi »Laika misionara Milosrđa« (LAIMIS) te izvanrednih djeliteљa pričesti, kao i koordinaciji za »Djecu i mlade misionare« (IAM) i katehizaciji djece, mlađih i odraslih osoba. Vodimo i Centar za obrazovanje i promicanje osoba, a što se odvija u raznim radionicama. Radionicu glazbe »Blažena Marija Petković« osnovali su 2015. godine mons. Većeslav Tumir, tadašnji tajnik apostolske nunciature na Kubi, profesori Tereza Paz i Aland Lopez iz glazbenoga sastava »Ars Longa«, s. Maria Rivas, s. M. Raquel

Marecos, a uz pomoć Kindermannsverka iz Njemačke. Na radionici se poučava flautu, gitaru, violinu, klavir, koralno pjevanje i glazbeni jezik. Nogometna je radionica osnovana 2018. na inicijativu mons. Giorgia Lingue, tadašnjega apostolskoga nuncija na Kubi, s Kćerima Milosrđa i Inter Campusom iz Italije. Volonterska je radionica učinkovita u djelima milosrđa i bratskoga zajedništva, kao i radionica engleskoga jezika i radionica za čitanje i gramatiku španjolskoga jezika, a radionica šaha potiče na dublje promišljanje i traženja pravoga rješenja. Kanimo ponuditi i nove radionice kao što su tečaj glume, šivanja, pouka iz matematike...

Živjeti na Kubi i biti misionar pravi je blagoslov. To znači biti blažen i živjeti blaženstva, jer ovdje je moguće živjeti karizmu milosrđa svakog dana i svakog trenutka, moguće je raditi ovdje i sada i tako pripremati svoje nebo djelima milosrđa, kako je rekla naša blaženica. Mir vam i dobro!





s. M. Alejandrina Ayala,
misionarka u Kongu

Zajednica »Dom milosrđa Marije Petković«

Misija u Maluku, Demokratska Republika Kongo, Afrika*



Naša družba, slaveći sto godina od osnutka, želi izraziti zahvalnost dobrom Bogu, time što donosi našu karizmu ljubavi i milosrđa u novi kraj gdje siromaštvo zove na djelatnu ljubav i milosrđe u pomaganju najpotrebnijima, posebice siročadi, napuštenoj djeci i samohranim majkama koje s djecom lutaju ulicama jer su sve izgubile, i ostale bez posla i krova nad glavom. U toj novoj sredini želimo raditi za Bo- ga promičući dostojanstvo čovjeka kao njego-va stvorenja u svjetlu evanđelja i u zajedništvu s Katoličkom crkvom. Ovime smo odgovorile na poziv Crkve i došle ondje gdje su započela duhovna zvana prije našega dolaska kao misio- narki Družbe Kćeri Milosrđa, jer su naše dvije sestre iz Konga.

Zahvalne smo našoj vrhovnoj upravi koja je odobrila otvaranje ove nove zajednice, pod imenom »Maison de la Miséricorde Marie Petković – Dom milosrđa Marije Petković«, koja je započela našim dolaskom 8. rujna 2019. u Kinshasu, u industrijsku zonu predjela Limete, što je 70 km od zemljишta koje je naša družba kupila u Maluku. Naša zajednica sada ima četiri sestre: s. M. Charlotte Ondang i s. M. Chantal Nsadisa iz DR Konga, s. M. Raquel Meza iz Paragvaja i s. M. Alejandrina Ayala iz Perua te tri kandidatice: Myriam Ilunga, Jean D'arc Ma- zolo i Judith Msanga. U travnju 2020. smo se

zbog isplativosti preselile u Maluku, 70 km od središta Kinshase. Živimo u unajmljenoj kući da bismo bile što bliže kupljenom zemljишtu i, ako Bog da, na njemu ćemo podići samostan, kuću za siročad i mali dispanzer da bismo bile na usluzi zajednici i pomagale im u njihovim potrebama. Kanimo podići i manje poljoprivredno dobro s ribogojilištem da bismo mogli osigurati hranu za nas, a i za druge koliko nam bude moguće. Ovo su pothvati koji se pripremaju i o čemu se planovi šalju u nadležne ustanove za odobrenje, a za sad prednost ima izgradnja samostana. Molimo dobroga Boga da usliši naše želje.

Maluku je velika savana koja ima plodnu zemlju, ali je treba prikladno obrađivati. To je predio koji se smatra krajnje siromašnim. Naše je zemljишte 4 km od najbližega naselja, pa nema ceste, ni vode i struje. Unajmili smo kuću blizu središta Maluku, koja pripada župi sv. Grgura

* Sa španjolskog prevela s. M. Lana Pecotić.



Velikoga. Tamo idemo svaki dan na euharistijsko slavlje i sudjelujemo u župnom pastoralu.

Ima mlađih djevojaka koje žele ući u našu družbu, sudjeluju aktivno u svojim župama i upoznale su naše sestre kada su isle kući na praznike. Međutim, zbog nedostatka prostora i materijalnih sredstava ne možemo primiti sve zainteresirane. Naša s. Chantal, koja pozna je ovo mjesto i jezik, kao učiteljica kandidatica prati djevojke i brine se o njihovoj početnoj formaciji u Družbi. Nakon više od godinu dana

praćenja i upoznavanja, primljene su tri djevojke koje su započele svoj put redovništva ulaskom u kandidaturu. Sestre s djevojkama uče francuski jezik kojem ih poučava profesorica, također časna sestra, koja dolazi u kuću tri puta tjedno. Djevojkama je ovo potrebno jer one dolaze iz unutrašnjosti Konga gdje stanovništvo govori lokalnim jezicima. U Kongu su uz francuski još četiri službena jezika. Djevojke svaki dan od svoje učiteljice dobivaju pouku o Božjoj Riječi, o osnovama Biblije, a posebice o evanđeljima. Uče razne kućanske poslove, a posebice kuhanje i bri nu se o domaćim životinjama.

Našu redovničku zajednicu od samoga početka podupire vrhovna uprava Družbe i povremeno dobročinitelji. Od tih početaka okolnosti su se pogoršale i sad je puno teže u svemu, ali smo nastojale čuvati naša sredstva, posebice za prehranu i zdravlje, jer je u Kongu česta malarija. Da bismo što više pridonosile našem uzdržavanju započele smo s rukotvorinama, pa sad izrađujemo krunice i šivamo pregače.





Naše misijsko djelovanje možemo sažeti u sljedećih nekoliko aktivnosti. Prije svega tu je formacija i praćenje mladih djevojaka koje se javljaju za ulazak u našu družbu u razlučivanju njihova poziva. Povremeno dolaze u posjet i na susrete, ali s njima komuniciramo i putem društvenih mreža. Djevojke sudjeluju u pastoralnom radu svojih župa. Doista nam je žao da zbog naših ograničenih mogućnosti ne možemo primiti sve zainteresirane djevojke. Djelujemo i u radu s laicima i pomažemo im u njihovoj formaciji za poslanike Milosrđa, a tu smo skupinu osnovale na zahtjev laika s kojima smo se upoznali na susretima u župi. S njima slijedimo plan formacije koji je razradila vrhovna uprava naše družbe, a to je isti plan koji se provodi u drugim zemljama gdje djeluju naše sestre. Takvi sastanci su prekinuti zbog izolacije u uvjetima pandemije koronavirusa, ali laici ustraju u svojim zamolbama da se nastavi s održavanjem sastanaka. Knjižicu formacije koja je dostupna na hrvatskom, španjolskom i talijanskom jeziku, pomalo prevodimo i na francuski. U ovom apostolatu sudjeluju sve sestre naše zajednice. Uz to držimo kateheze za pravopriče-



sničke. Radimo s katoličkim majkama. Sudjelujemo u radu s kršćanskim zajednicama – vodi ih i prati s. Chantal u suradnji s kandidatima. Skupinu djece i mlađih »Kizito i Anuarite – mučenici Konga« prati s. Raquel s dvije sestre juniorke. »Djeca misionari« skupina je koju katehezama pripremaju za budućnost s. Aleandrina i kandidatice. Sakristansku službu obavlja s. Raquel. U pastoralu obitelji sudjeluju sve sestre naše zajednice tako što posjećujemo one kojima je potrebna pomoć, posebice ako imaju bolesne članove ili su jako siromašni. Zahvalju-

jući projektu organizacije Oberle, koju vodi naš suradnik Clemens, započeli smo s pomaganjem najosjetljivijih. Ovdje je najučestalija bolest malarija i 70 % umrlih su djeca. Mnogi ne mogu kupiti lijekove ni otići na lječnički pregled.

Zahvalne smo Bogu što nam je pružio mogućnost da služimo najsiromašnjima i najpotrebnijima u ovom afričkom podneblju. Računamo na Božju providnost i po ispruženoj ruci naših dobročinitelja i uzdamo se u njegov blagoslov dok god služimo u duhu karizme milosrđa kako nam ju je osvijetila bl. Marija Propetoga.



Sve za tebe, Kralju srca moga!

16. veljače 1943. na parobrodu za povratka iz
Magallane u Čileu

(Bilježnica, 5)



O, Kralju, Bože i Oče naš, kako si neizmjerno dobar! Neizmjeran si u veličini i premudrosti svojoj, kojom si sve to tako neizmjerno stvorio i pripravio za čovjeka, nezahvalna, a za veću slavu svoju i hvalu, da čovjek – kao dijete tvoje milosti i tvoga milosrđa – po tome bolje upozna tvoju ljubav i veličinu i da te po tom zanosnije hvali i slavi. Ali vidjela sam ove dane da je čovjeka zaslijepila taština i lakomost za blagom, da sebi što više zgrne i da uživa u mekoputnosti i zabavama grešne djece, a zaboravlja na tebe, Oca predobroga, vječnoga i Kralja ljubavi, Sina tvoga, po kojem si se grešnom svijetu smilovao. Sve, sve je čovjek zaboravio. Njegova pamet, kao da je potamnila uslijed grešna života, njegove uši zagluljile i oči zaslrijepile i tako srlja, srlja i pada u ponor vječni.

Oh, kako me duša боли, neizmjerno боли, da taj svijet zaboravlja na tebe, da te ne hvali, da te ne ljubi. O Ljubavi rajska, vječna, jedina, premila, raspeta Ljubavi moja!

Kažu mi da je cijela Patagonija u vjeri otvrdnula, da nitko o tebi ne govori, nitko da te spomene, nikog nisam vidjela da te moli, osim onih dobrih duša tvojih milih zaručnica sestara salezijanki i otaca salezijanaca, i ona dobra duša Paulina i njezina majka Natalija Borić. Pa u boli duše svoje, njih, te tvoje drage zaručnice i svećenike, i te drage duše Paulinu i Nataliju, kao malu utjehu prikazujem tvome presvetom Srcu! O Oče mili, Oče slatki, oprosti, oprosti, nezahvalnost ljudi, djece svoje, oprosti, oprosti grijhe i nevjere djece svoje! Oprosti, oprosti po premilom Sinu svome, Gospodinu našem Isusu Kristu.

Srce mi plače i od boli se stiska nad tom nezahvalnosti, nad nevjerom i uvredama tebi, predobrom Ocu i Bogu ljubavi! Oh, što bih mogla učiniti da se tvoja djeca vrati k tebi, da te upoznaju, hvale i ljube?

O, reci, reci, Dobroto neizmjerna, na sve, baš sve sam pripravna – da me i u oganj bace, samo da ti budeš sretan u njima i oni u tebi, da te vječno hvale i slave i uživaju u tvojoj ljubavi.

Ovdje u Descadu ukrcala su se na lađu dva misionara redemptorista koji su bili u misijama po Patagoniji, i kažu mi da se vraćaju zbog neuspjeha, da ljudi neće da dodu u crkvu, samo u San Julianu da je prvo bio jedan čovjek, a zadnje dane da je došlo do 80 ljudi i to je sve. A u drugim mjestima da se nije moglo ništa, jer nisu htjeli doći. I oni su žalosni morali prekinuti svoju misiju i zbog takvog neuspjeha vratiti se u Buenos Aires.

Ali vidim da i oni za to puno ne mare! Na parobrodu se vesele i igraju, razgovaraju i smiju cijeli dan, ali tom hladnom svijetu ništa ne govore o Bogu (barem ja ne čujem). O Bože, Bože moj, po svom premilostivom Sinu pošalji nekoga da probudi ovaj mrtvi svijet, mrtav u duši, koji leži u grijesima, da vječno ne umre!

Kad sam svu ovu nehajnost za tebe, Bože i Oče predobri, vidjela i za tvoga preljubljenoga Sina, Gospodina i Kralja i Otkupitelja našega, onda sam pomislila – a oprosti ako griješim – i ostala do sada u toj misli, da te dalje ne molim za mir u svijetu, već samo za obraćenje svijeta i da dođe i zavlada u dušama kraljevstvo ljubavi tvoje. Jer mira bez tebe ne može biti. Što će ljudi ako te neće slaviti i hvaliti? Jer na svijetu smo samo da tebe, vrelo života, upoznamo, ljubimo i služimo ti tako da ljudi budu u tvojoj ljubavi vječno sretni.

A što će im njihov ovakav mrtav život? Oh, nebeski Oče! Smiluj se, smiluj i po svom Sinu preljubljenom i

probudi ih na život milosti, otvori im oči i razum da te upoznaju, da te ljube i da ti služe. O pošalji pomoćnike i radnike, vrijedne svećenike, u vinograd svoj! O pošalji, pošalji, jer još je dana, da ne dođe prije vječna noć!

O anđeli dragi, hvalite vi Stvoritelja i Boga predobroga, i Sina njegova, u Svetom Duhu, umjesto nezahvalnih ljudi, između kojih sam ja najveća grešnica, jer oni ga moguće nisu upoznali, pa ga ne ljube i vrijedaju ne znajući, a ja, oh, meni će najstrašniji sud biti!

O sveci i svetice mile, ljubite i hvalite Gospodina našega umjesto grešnoga i hladnoga svijeta. O nebeska Djevice Marijo, majko Božja, ti udovolji nebeskom Ocu i kralju Gospodinu našem Isusu Kristu, svom premilom Sinu. O, neka uživa u tebi, o čista Djevice i majko ljubavi rajske.

O sv. Josipe, sveti serafski oče Franjo, sv. Ivane Krestitelju i ljubimče Isusov, o svi sveti apostoli, mučenici i pokornici, hvalite i slavite Gospodina našega i svoga! O svetice mile, svete Barbaro, Janjo, Lucijo, Anđelo, Rozo, Magdaleno, Terezijo i sve mile svetice ljubavi, o ljubite, žarko ljubite vječnu, rajsку Ljubav umjesto nezahvalna svijeta i mene bijedne i nedostojne. O, recite mu da ga baš ova najgora grešnica ljubi, ljubi i da bi željela sve pretrpjeti da ga ljudi upoznaju, ljube i hvale vječno, ali da ja nisam dostojna i zato da me najviše боли što ne mogu zbog svoje nedostojnosti ništa, već samo plakati što ga i ja žalostim i vrijedjam. O, ljubite ga, ljubite umjesto mene, vruće, vječno, jer i ja ga ljubim, ljubim.

Oče..., Isuse..., Isuse! I Duše Sveti! Oprosti, oprosti!
Slava ti i hvala od anđela i svetaca i milih svetica u vije-
ke vjekova!

s. Marija Propetoga

U boli i vapaju duše

*17. veljače 1943., na oceanskom parobrodu
za puta u Buenos Aires*

*Zapis poslije razmatranja i u njegovu
nastavku*

(Bilježnica, 5)

Je li moguće, o Bože moj, o Bože i Oče predobri naš, da na tebe jedinoga ljudi, tvoja djeca, zaboravljaju i ne hvale te, ne slušaju tvoje svete, moćne zapovjedi? O što da se učini, o premilostivi Bože, da te taj svijet uzljubi i sluša? O, kad bih mogla što ja poslužiti, dala bih da me isijeku živu na komadiće, da me u oganj bace, sve, sve bih dala i vječnost da i u vječnosti trpim za tebe i za njih, samo da se obrate i ljube te, da te slušaju i ne vrijedaju tvoje presveto, premilo Srce! Ali još me više боли što te ja najviše vrijedam i tako nisam dostoјna da što poslužim tvome veličanstvu, da te utješim.

Vidim i promatram svaki dan oko sebe oko stotinu osoba na ovom parobrodu. Došla je i nedjelja i osim 5-6 gospođa nitko nije došao na misu, iako je prva bila u 7.30, druga u 8.30, a treća u 10 sati. Ljudi su, 5-6 metara dalje, sjedili nehajno i razgovarali. Nitko da spomene ime Božje. Slušam malo radio i vijesti iz drugih strana svijeta i nitko ne spominje Boga, Gospodara i predobrog Oca soga. O, Oče, Oče predobri.

s. Marija Propetoga



Crtice iz družbine kronike (VI.)

Iz zapisa s. M. Emile Špoljarić koje je 1960. godine napisala prema Dnevniku Kuće matice Družbe Kćeri Milosrđa u Blatu i kazivanju Majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga.

6. Misije s narodom u Potirni na otoku Korčuli 1926. godine

U travnju, u isto vrijeme kad je zaledla s. M. Vicenca Šeparović, teško se je razboljela i naša draga s. M. Agneza Padovan. Tri je mjeseca teško bolovala u visokoj temperaturi, a liječnici nisu mogli ustanoviti uzrok. Zbog toga je bila, zajedno sa s. Vicencom, odijeljena u Burćinoj kući, da se ostale sestre sačuva od zaraze. Ognjica ju je silno mučila i zato je naglo slabila. Svetе sakramente umirućih primila je 1. svibnja 1926. Svi su očekivali smrt, ali dragi Bog je učinio da njezino stanje krene nabolje i ona se je počela malo oporavljati i ustajati iz kreveta. Majka utemeljiteljica je bila sretna što je s. Agnezi zdravlje krenulo nabolje i odluči da je za neko vrijeme pošalje na more da se tamo što bolje oporavi.

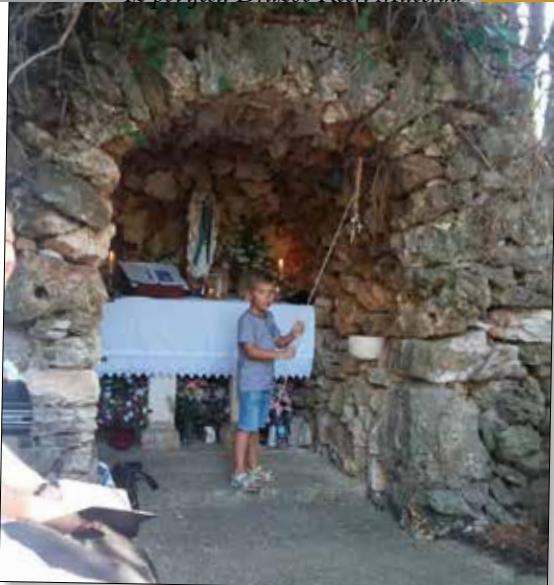
I krajem kolovoza podje naša s. Agneza sa svojom rođenom sestrom Palmom, vrlo dobrom i kreposnom djevojkom, na more u Potirnu. To je mjestance na o. Korčuli i pripada velikoj župi Blato, ali je dosta udaljena od njega, pa je taj narod u vjerskom pogledu bio zapušten, a zbog udaljenosti rijetko su mještani Potirne pohađali župnu crkvu Svih svetih u Blatu. U Potirni se, na čistom morskom zraku, s. Agneza dobro osjećala i sile su joj se pomalo vraćale. Čim se malo oporavila, po primjeru svoje neuromorne i požrtvovne predstojnice Majke Marije Propetoga, počela je oko sebe okupljati djecu iz Potirne i poučavati ih u kršćanskom nauku. Nakon kraćeg vremena počeli su dolaziti i roditelji s djecom, a poslije i drugi muškarci i žene. Ona ih je sve kao prava misionarka poučavala i njihove duše privodila k Bogu. Svaku večer



molila je s njima sveti ružarij Blažene Djevice Marije na koji je dolazilo pedesetak osoba.

Zajednička molitva je zaslužna i moguća pred Božnjim licem, a to se je i ovdje dobro vidjelo, jer po molitvi su bila ganuta srca okorjelih grešnika u Potirni, među kojima je bilo i onih koji od 6 do 14 godina nisu pohađali crkvu ni ispunjavali svoje kršćanske dužnosti. Sada ganuti, skrušeni i pokajani, dolazili su s ostalima i zajednički pobožno molili sveti ružarij.

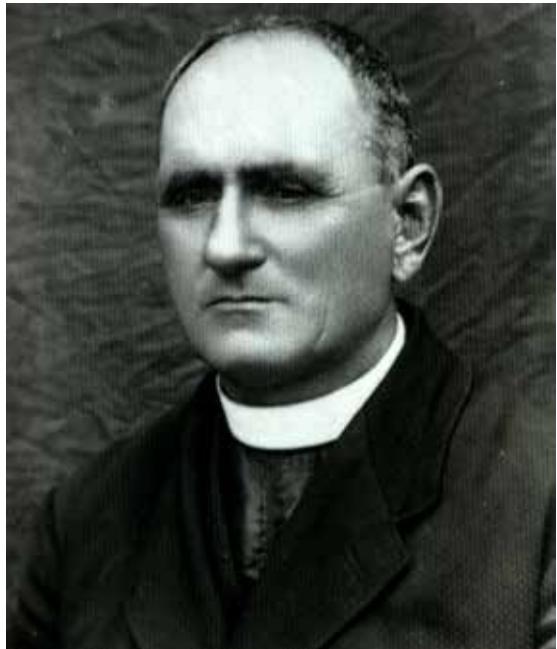
Kad je s. Agneza vidjela pobožnost toga naroda, zaželjela je da ih utvrdi u duhovnom životu, pa jednoga dana predloži okupljenom narodu da bi bilo dobro kad bi tu sagradili špilju u čast Gospe Lurdske, gdje bi barem nedjeljom i blagdanom mogli zajednički moliti sveti ružarij. Svi jednodušno pristanu na njezin prijedlog i oduševe se odmah za gradnju. Od preč. župnika u Blatu don Pere Franulovića isposljuju dozvolu za gradnju, ostave svoje svagdanje poslove i odmah počnu graditi špilju. Radili su marno i neumorno osam dana, gladni i žedni, po velikoj ljetnoj vrućini. Sva hrana bile su im još nezrele smokve, iako su kamenje za špilju



nosili na leđima i po sat hoda. I tako velikim žrtvama, koje su oni veselo i dragovoljno do priniosili, za osam dana bila je sagrađena i dovršena lijepa špilja u čast Gospe Lurdske. Potom su marno sve pripremali za svečani blagoslov špilje, ali prije svega svoje duše da ih tom prigodom očiste u sakramantu svete isповijedi, na što ih je s. Agneza zdušno pripravljala.



Blagdan Imena Marijina, 12. rujna 1926. bio je određen za svečani blagoslov. Taj dan dođe preč. župnik iz Blata don Pero Franulović sa svojim kapelanom don Antonom Bačićem da isповjede narod i blagoslove špilju. U predvečerje toga dana poslala je naša Majka predstojnica u Potirnu svoju zamjenicu s. M. Gabrijelu Telenta, s još jednom sestrom i dvije kandidatice da prisustvuju sutrašnjoj svečanosti. Kad su došle imale su što i vidjeti. To pusto mjesto izgledalo je kao svetište. Zvona slave, zastave se viju, narod nosi vijence i kiti Gospinu špilju, a od kuće s. Agneze do špilje zahvalni ljudi bijahu učinili drvoređ od borova. Osobito je bila dirljiva večer kad su zapalili velik oganj koji je rasvijetlio goru, narod i špilju, a napose lijep i mio kip Gospe Lurdske pred kojim je narod glasno molio sveti ružarij vapijući: *Zdravo Marijo, milosti puna... moli za nas grešnike...*



Don Pero Franulović

Ujutro, kad stigoše svećenici, isповjedilo se 80 osoba. Zatim su bile dvije svete mise. Prvu je slavio župnik Franulović, a drugu kapelan Bačić pod kojom svi primiše svetu pričest. Pod obje mise narod je zanosno, iz svega srca, pjevaо marijanske pjesme.

Poslije je bio svečani ručak za svećenike, graditelje špilje i sve radnike, a spremile su ga

naše sestre. Iste večeri vratili su se svećenici i naše sestre u Blato, a s. Agneza je ostala još neko vrijeme da poučava narod i s njim duhovno radi, a to joj je ujedno bio i daljnji oporavak od nemile bolesti. Kad se je dobro oporavila, vratila se u svoju dragu Kuću maticu u Blato i nastavila zajednički redovnički život.





s. M. Zrinka Vuković,
vjeroučiteljica u OŠ Novska

Očevi koraci – dragocjenost dara očinstva

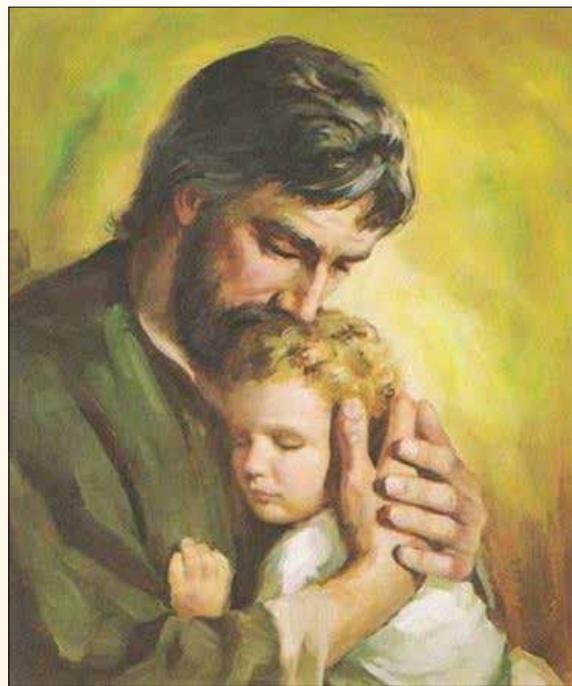
Sv. Josip – zaštitnik očeva

U godini koja je posvećena sv. Josipu posebice u ožujku štujemo tog sveca, zaštitnika očeva. Biseri Očeva milosrđa pripremili su prigodnu predstavu za župljane, a osobito očeve. Danas roditelji sve više vremena provode na poslu, a sve manje sa svojom djecom. U takvoj se poteškoći našla i glavna junakinja u predstavi, a ona je vrlo dosjetljivo svoju poteškoću iznijela sv. Josipu, iako zapravo nije znala da razgovara s velikim i moćnim svecem. Želja joj je bila da više vremena provodi s ocem, a sv. Josip joj je mudro savjetovao da »kupi« jedan sat očeva vremena, da sazna od oca koliko košta sat njezina rada na poslu. Djekočica je učinila po svečevu savjetu, a kad je to otac čuo, otvorile su mu se oči za ono bitno u

životu, za to koliko je dragocjeno vrijeme provedeno s djetetom i spoznao je dar svoga očinstva.

Svatko je potreban ljubavi, od najmanje djece do najstarijih ljudi, a ljubav zahtijeva vrijeme i sazrijevanje. Stoga, darujmo najmanjima među nama dragocjeno vrijeme da bismo rasli u ljubavi jer djeca koračaju u sigurnosti prokrčenog puta svojih roditelja. »Pazi, sine, gdje staješ«, reče otac. »Pazi ti, tata, gdje staješ«, odvrati sin, »jer ja idem tvojim stopama«.

Neka nas sve na hodu ovoga puta pratiti zagovor sv. Josipa, pravedna, strpljiva i šutljiva sveca i bl. Marije Propetoga koja je i sama tako voljela sv. Josipa da je Družbu stavila upravo pod njegovu zaštitu.





s. M. Juliana Beretić,
vjeroučiteljica u OŠ Blato

Dar i uzdarje

Slika svetih zaštitnika blatske župe



na susretima i žele poput nje svjet činiti boljim i ljepšim mjestom za život. Tako su nam poslijepodneva utorkom bila ispunjena molitvom, radom i veselim druženjem, a neka djeca su po-nešto nosila i svojim kućama da što više toga izrade u slobodno vrijeme i tako imadnu više rukotvorina za prodaju i prikupljanje pomoći.

Sav godišnji utržak od prodaje rukotvorina, od travnja 2020. do ožujka 2021., darovan je sriromašnoj obitelji u Tovarniku, u Vukovarsko-srijemskoj županiji. U znak zahvalnosti otac te obitelji je pitao što bi mogao naslikati. Učini-

lo nam se prigodnim da nam naslika naše dvi-je zaštitnice čiji zemni ostaci počivaju u našoj župi, sv. Vincencu i bl. Mariju Propetoga, da ih imamo zajedno na slici. A uz njih i zaštitnike koji se vjerno štuju u kapelicama na području blatske župe Svih svetih: sv. Antun Pu-stinjak, sv. Barbara, Gospa Karmelska, Gospa od Zdravlja, sv. Ivan evanđelist, sv. Jeronim, sv. Juraj, sv. Križ, sv. Kuzma i Damjan, sv. Liberan, sv. Lucija, sv. Marko, sv. Martin, sv. Mihovil, Navještenje BDM, Presveto Trostvo, sv. Rok, sv. Vid i sv. Vinko Fererski. Tako je nastala krasna slika koja će krasiti novu župnu dvoranu sa svećima zaštitnicima blatskih kapelica. Izlože-na je u župnoj crkvi Svih svetih, ispred oltara bl. Marije Propetoga gdje ju je, nakon euhari-stijskoga slavlja 9. svibnja 2021., blagoslovio naš župnik Željko Kovačević.

Neka sv. Vincenca i bl. Marija Propetoga svojim zagовором u Gospodina isprose da srca blatske djece ostanu uvijek velika i spremna za pomoći potrebitima.





Svetlo jakosti i Božje snage u životu sv. Josipa

Duhovna obnova za djevojke

s. M. Jelena Krilić,
vjeroučiteljica u školi za medicinske sestre
Mlinarska u Zagrebu

Svetlo jakosti i Božje snage u životu sv. Josipa – bila je tema duhovne obnove za djevojke koju je vodila s. M. Jelena Krilić u samostanu sv. Obitelji Družbe Kćeri Milosrđa u zagrebačkim Šestinama, 20. ožujka 2021. Sudjelovalo je 17 djevojaka iz Škole za medicinske sestre Mlinarska te tri iz drugih srednjih škola. Potaknute temom duhovne obnove djevojke su promišljale o sv. Josipu i njegovu životu kako je opisan u Svetom pismu i drugim izvorima, posebice o njegovoj otvorenosti Bogu i nadahnućima Duha Svetoga koja je slijedio vjerno, poslušan i posve predan u volju Božja koja mu se objavljuje i po andelima. Djevojkama su u promišljanju pomagala predavanja, rad u skupinama, molitva i šutnja, isповijed, slavljenje euharistije i drugi poticaji. Josipov hod Božjim putem urođio je plodovima najizvrsnije svetosti pa ne



čudi što je od davnine postao omiljen svetac i moćan zagovornik u općoj Crkvi. Vjernici mu se rado utječu u zagovor u mnogim nevoljama i poteškoća, u raznovrsnim izazovima svagdajnega života. Njegov nas život potiče na predanje Bogu, da se ne bojimo poteškoća, već da budemo hrabri i da ustrajemo na Božjem putu.

Euharistiju je u večernjim satima slavio fra Franjo Vuk, ofm. Poručio je djevojkama da se



ne povode za svijetom i svjetovnim nego da se odvaže i budu hrabre biti Božji originali. Mnogi su i danas oduševljeni Isusom, kao nekoč i njegovi suvremenici koji su za njega kazali: »Nitko nije govorio kao on...« Misnik je djevojkama zaželio da i same dođu do toga uvjerenja i da se oduševe za Isusa, da ta spoznaja trajno ostane u njihovim srcima.

Nakon duhovne obnove jedna je djevojka napisala: »Sad, kad su mi se dojmovi malo slegli, osjećam se toliko ispunjeno, lijepo, blagoslovljeno... Prvenstveno bih vam zahvalila na ovom prekrasnom danu. Jako mi je draga da sam se odvažila uopće doći. Zajedništvo, upoznavanje, aktivnosti, razmišljanje o životu sv. Josipa, njegovoj vjeri i hrabrosti... trenutci odmora, smijeha, pjesme, molitve, sve me je oduševljavalo. Na kraju dar ispovijedi i sveta misa sa svećenikovom poticajnom propovijedi bili su krasan završetak. Sjajno iskustvo koje želim mnogima da ga dožive. Sestre su nas lijepo ugostile i vjerujem da smo se sve sudionice osjećale kao kod kuće. Voljela bih ponovno doći.«

Neka Gospodin po zagovoru sv. Josipa štiti, čuva i prati sve mlade da ostanu vjerni Bogu i da u svim burama budu jaki i postojani Isusovi prijatelji.



Duhovna obnova za djevojke

Trinaest učenica Škole za medicinske sestre Mlinarska u Zagrebu, sudjelovale su 29. svibnja 2021. u duhovnoj obnovi u provincijalnom središtu Družbe Kćeri Milosrđa, u Zagrebu, gdje je i dječji vrtić »Marija Petković«. Dvije od njih su izrazile svoje dojmova.

Katarina Jurčević, 2. razred: »Što je za mene duhovna obnova? To je ispunjene moje duše i moga tijela, razmišljanje o sebi i životu, kako mogu bolje gledati na svijet. Ova duhovna obnova bila je vrlo lijepa i ugodna. Posebno volim

pjevanje duhovnih pjesama, srce mi tada bude ispunjeno srećom. Naravno i ostale su aktivnosti bile zanimljive i lijepo. Pri povijest o Jerihonskom slijepcu iz Markova evangelija potaknula me je na razmišljanje o tomu što želim u svom životu. Slijepac je želio progledati, a to mu se dogodilo jer je vjerovao Isusu koji ga je izlijeo. Kad nešto žarko želimo i molimo od Gospodina, trebamo ustrajati i vjerovati mu, da će on učiniti ono što je najbolje za nas. Hvala našim dragim sestrama koje su nas ugostile, a posebice s. Jeleni i s. Kristini što su nam omogućile ovo lijepo iskustvo obnove u duhu. Ne tre-



ba ni spominjati da sve želimo što više ovakvih susreta.«

Nika Martinović, 1. razred: »Jako mi je draga da sam se odvažila ponovno doći, nisam nimalo požalila, svaki put mi bude sve ljepše i ljepše... Tijekom duhovne obnove osjećala sam Isusovu prisutnost među nama. Bilo je prelijepo pjevati, družiti se, moliti... Upoznala sam neke nove oblike molitve za što bolji odnos s Kristom. Sestre su me oduševile svojim pristupom, radošću i vedrinom da sam poželjela što češće biti u njihovoj blizini. Doista mi je bilo lijepo i nadam se da ćemo ovakve susrete imati češće.«



Svetište

Bijeli kamen, što nekoć ulje je skrivalo,
Sada blago drži, biser otoka cijelog.
Kraj oltara njezine kosti počivaju.

Ona sniva
jer Zaručnik joj usliši želju da kod njega
vijekom biva.

Zaručnica Raspetoga u tihom svetištu
počiva

Ali njezino srce i dalje glasno kuca.
Dok je zadnje Kćeri Milosrđa živjet će ona
I djelo mile Družbe što dar je Kristova
Srca.

Zaručnica svaka Raspetom neka je slična,
Neka joj udi proboden radom milosrdnih
djela budu,
Glava okrunjena težinom obične
svakodnevice,
A srce probodeno bolju što se i danas rane
nanose Kristu.

Krv i voda svakodnevna ti hrana
Dok na prsima nosiš znamen Krista sama
Na ruci prsten da znaš da si navijek ista,
Ista slika, svoga Zaručnika Krista.

Ponosna budi u poniznosti velikoj,
Vrline mnoge nek' ti rese biće.
Kćeri Milosrđa, budi dika Majke ti drage
Što tiho u svetištu u bijelom kamenu sniva.

s. M. Kristina Injić



Vanja Turkalj,
Poslanica Milosrđa u Ivanić-Gradu

»Deveti« u Ivanić-Gradu



U Ivanić-Gradu Poslanici Milosrđa djeluju više od dvije godine, a vodi ih s. M. Darija Lukić, uz podršku našega župnika Branka Koretića. Svakog 9. u mjesecu, u čast bl. Marije Propetoga, na uspomenu 9. srpnja, kad je 1966. godine u Rimu završila ovozemaljski hod i iznova se rodila u nebu za vječni život, sastajemo se i imamo mali duhovni program u duhu njezine karizme milosrđa koju nastojimo slijediti i živjeti. Toga dana u našoj župnoj crkvi sv. Petra sudjelujemo u molitvi ružarija uz razmatranja naše blaženice, slavimo svetu misu uz prigodan nagovor i čašćenje blaženičinih moći. Za tu prigo-

du Poslanici Milosrđa stavljam šalove s blaženičnim likom po kojima su prepoznatljivi kao zajednica laika u našoj župi. Pratimo i liturgijsku godinu pa sukladno tomu prilagođavamo obilježavanje svakog 9. dana u mjesecu. U korizmi smo 9. ožujka predmolili Križni put prema razmatranjima bl. Marije Propetoga, a 9. trav-





nja smo predvodili molitvu klanjanja koju sestre Družbe Kćeri Milosrđa jednom mjesečno posvećuju molitvi za duhovna zvanja. Na Veliku subotu smo sudjelovali u bdijenju uz Božji grob.

Naša skupina Poslanika Milosrđa ima 20 članova, od kojih je 12 dalo obećanja, a 8 novopridruženih članova je u pripravi za to. Jako se radujemo novim članovima i molimo blaženičin zagovor da se što više naših župljana uključi u promicanje njezine duhovnosti i življenje poslanja milosrđa.

Poslanici Milosrđa se rado odazivaju na rad u župi, kao što je čišćenje crkve, glačanje i sve što je potrebno. Iako je našoj s. Dariji ponekad i neugodno pozivati nas na sudjelovanje da nas ne bi odveć opteretila, ali uvijek je uvjerimo da nam doista nije teško odazvati se i u radosnom zajedništvu sve to učiniti za našu župu.

Susreti Poslanika Milosrđa održavaju se jednom tjedno. Susret započinjemo moli-

tvom Časoslova. Nakon molitve Časoslova, na susretima smo počeli čitati monografiju »Stoljetne kapi milosrđa« objavljenu prigodom 100. obljetnice Družbe Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje (1920-2020), te razmatrati blaženičin život i promišljati o djelu na koje ju je Bog pozvao i poslao. Mjesečno prakticiramo *lectio divina* što je jedno novo iskustvo Božje riječi za sve nas.

Iako je pandemija koronavirusa ograničila, pa u nečemu i zaustavila naš rad, uz Božju pomoć i po zagovoru naše blaženice, ustrajali smo u našim redovitim okupljanjima, uz pridržavanje epidemioloških mjera. Nismo imali nikakve posljedice, pa se i dalje odgovorno ponašamo. Hrabrimo se uzajamno i jačamo Božjom riječju, molitvom i uslužnom podrškom u svim potrebnama naše zajednice i župe. Bogu hvala za njegovu pomoć i blaženici na trajnom zagovoru u poslanju milosrđa.



Proslava blagdana i spomendana bl. Marije Propetoga

9. srpnja 2021.

Blato

Devetnica: 30. lipnja – 8. srpnja (Plokata)

19.30 pobožnost
20.00 euharistijsko slavlje
4. srpnja: 9.00 i 10.30 euharistijsko slavlje –
Plokata
7. srpnja: 21.00 – 24.00 euharistijsko klanjanje
(župna crkva)
8. srpnja: 19.30 polaganje vijenca na rodnu
kuću i Večernja, euh. slavlje

Blagdan: 9. srpnja

8.00 (svetište) i 10.00 euharistijsko slavlje –
Plokata
18.30 »Blatski tanac« i viteška igra
»Kumpanija« – Plokata
19.00 procesija s moćima bl. Marije Propetoga
i euharistijsko slavlje – Plokata

Subotica – župa sv. Roka

Devetnica: 1.-8. srpnja

17.00 pobožnost
17.30 euharistijsko slavlje

Spomendan: 9. srpnja

17.30 molitveno dramski program
18.00 euharistijsko slavlje

Cavtat – župa sv. Nikole

Trodnevница: 6.-8. srpnja i spomendan

9. srpnja
18.30 pobožnost
19.00 euharistijsko slavlje

Dubrovnik – katedrala Uznesenja BDM na nebo

Trodnevница: 6.-8. srpnja i spomendan

9. srpnja
19.30 pobožnost
20.00 euharistijsko slavlje
7. srpnja, nakon euharistijskoga slavlja
klanjanje

Ivanić-Grad – župa sv. Petra apostola

Trodnevница: 6.-8. srpnja i spomendan

9. srpnja
18.25 pobožnost
19.00 euharistijsko slavlje
Nakon euharistijskoga slavlja prigodan
program

Novska – župa sv. Luke evanđeliste

Trodnevница: 6.-8. srpnja i spomendan

9. srpnja
17.30 molitveno-dramski program
18.00 euharistijsko slavlje

Osijek – Jug II, župa Svete Obitelji

Trodnevница: 6.-8. srpnja

18.00 pobožnost
18.30 euharistijsko slavlje

Spomendan: 9. srpnja

18.00 pobožnost
18.30 euharistijsko slavlje
Nakon euharistijskoga slavlja kratak program s djecom

Plina – Stabline – župa Gospe Fatimske

Trodnevница: 6.-8. srpnja i spomendan 9. srpnja

18.20 pobožnost
19.00 euharistijsko slavlje

Pula – župa Krista Spasitelja

Trodnevница: 6.-8. srpnja i spomendan 9. srpnja

18.30 pobožnost
19.00 euharistijsko slavlje

Split – župa Pomoćnice kršćana (Kman)

Trodnevница: 6.-8. srpnja i spomendan 9. srpnja

18.30 pobožnost
19.00 euharistijsko slavlje

Valpovo – župa Bezgrešnog začeća BDM

Trodnevница: 6.-8. srpnja

7.15 pobožnost
8.00 euharistijsko slavlje

spomendan: 9. srpnja

17.45 pobožnost
18.30 euharistijsko slavlje

Zagreb – župa sv. Josipa (Trešnjevka)

Trodnevница: 6.-8. i spomendan 9. srpnja

18.15 pobožnost
19.00 euharistijsko slavlje

Zagreb – župa sv. Mirka (Šestine)

Trodnevница: 6.-8. srpnja

18.00 molitveni program
18.30 euharistijsko slavlje

spomendan, 9. srpnja

18.00 pobožnost u samostanu
18.30 procesija i euharistijsko slavlje u župnoj crkvi

Zagreb – župa sv. Petra

Trodnevница: 6.-8. i spomendan 9. srpnja

18.00 molitveni program
19.00 euharistijsko slavlje

9. srpnja – Čakovec – samostan sestara

Družbe Kćeri Milosrđa »Kraljica mira« (Kralja Zvonimira 4)

17.30 – pobožnost

18.00 – euharistijsko slavlje

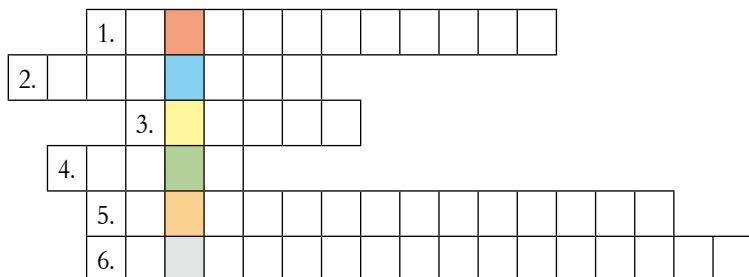
nakon euharistijskoga slavlja kratak program s djecom

Zemunik Donji – župa Kraljice Mira

19.00 euharistijsko slavlje

Križaljka – Misije

1. Naziv Marijina blagdana na koji je u Potrini posvećena spilja Gospa Lurdskoj?
2. Mjesto na Korčuli kamo je bl. Marija Propetoga poslala s. Agnezu na oporavak?
3. Koliko je sestara bilo u prvoj skupini koja je išla u misije u Južnu Ameriku?
4. Što je bl. Marija Propetoga dala svakoj sestri pri odlasku u misije?
5. Bl. Marija Propetoga je sestrama prije polaska u Južnu Ameriku kazala: »Djeco moja, ne putujemo samo u Argentinu, nego u ...?«
6. Koji je franjevac pozvao sestre Kćeri Milosrđa u Južnu Ameriku?



RJEŠENJE: _____

»Zato idite i učinite sve narode mojim učenicima! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio! Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta« (Mt 28,19-20).

Oboji crtež: Marija Propetoga u misijama



Molitva

bl. Mariji Propetoga

Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatru svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vijekе vjekova.
Amen.



Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:
Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje
Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb
tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986
e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr
www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Juliana Beretić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinčak,
s. M. Jasna Crnković, s. M. Jasminka Gašparović,
s. M. Janja Jurman, Katica Knezović,
s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima Kršlović,
s. M. Silvana Milan, s. M. Nelija Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stabljina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: provincija@kcerimilosrdja.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostanblato@gmail.com

www.marijapropetog.hr



**»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).**

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.
Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr

**Naslovница – S. M. Raquel Meza iz Paragvaja,
misionarka u Kongu, u radu s djecom.**

**Ovitak – S. M. Chantal Nsadisa i s. M. Raquel Meza,
misionarke u Kongu.**

Tkalje milosrđa

U ovom svijetu boli i mraka, čovjek kao da je ostao sam.
Život borba je i nije laka, potrebna je milost nam.

Želimo, Kriste, melem biti tvojim ranama teškim, otvorenim.
Ljubiti bližnjega u svakom bratu, milosrđe tvoje protkati.

Kriste, dopusti nam biti tkalje tvoga milosrđa,
Među braćom i sestrama, crpeći snagu iz tvoga izvora.
Iz Presvetoga Srca tvojega, za nas na križu probodenoga.

Kći tvoga milosrđa želim biti, u tebi se napajati.
Na izvorima tvoga tijela, tvoje Krv, ljubavi i milosrđa.

Ovdje nas hraniš i u svijet šalješ da budemo tvoji poslanici,
Biser u svijetu, more ljudi milosrđem tvojim protkati.

Kriste, dopusti nam da budemo tkalje tvoga milosrđa,
Među braćom i sestrama, crpeći snagu iz tvoga izvora.
Iz Presvetoga Srca tvoga, za nas na križu probodenoga.

s. M. Kristina Injić

